

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes, Soliloquia et Manuale

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

De incuriæ seu negligentia inter orandum detestatione, 8

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

animam contra tentationes roborat, nil hominem ita excitat & adjuvat ad omne opus bonum & ad omnem laborem, quam gratia contemplationis.

CAPUT VIII.

De incuria seu negligentia inter orandum detestatione.

1. **M**iserere mei Deus, quoniam ibi plus pecco, ubi peccata mea emendare debeo. In monasterio namque saepe dum oro, non attendo, quid dico. Oro quidem ore, sed mente foris vagante, orationis fructu privor. Corpore sum interior, sed corde exterius; & ideo perdo quod dico. Parum enim prodest, sola voce cantare, sine cordis intentione. Propterea magna perversitas, imo magna insania est, quando cum Domino majestatis loqui in oratione praesumimus, & insensati aurem avertimus, & ad nescio quas ineptias convertimus cor. Magna quoque insania, & graviter vindicanda, cum vilissimus pulvis loquentem ad se audire dignatur creatorem universitatis. Ineffabilis vero est dignatio divinae bonitatis, quae quotidie conspicit nos infelices aures avertentes, obdurantes corda, & nihilominus clamat ad nos, dicens: Redite praevaticatores ad cor. Vacate, & videte, quoniam ego sum Deus.

20. Loquitur mihi Deus in psalmo, & ego illi, nec tamen cum Psalmum dico, attendo cujus Psalmus sit. Idcirco magnam injuriam Deo facio, cum illum precor, ut meam

precem exaudiat; quam ego, qui fundo, non audio. Deprecor illum ut mihi intendat, ego vero, nec mihi nec illi intendo, sed quod deterius est, immunda & inutilia in corde versando, foetorem horribilem ejus aspectibus ingero.

CAPVT IX.

De instabilitate cordis humani.

I. **N**ihil est in me corde meo fugacius; quod quoties me deserit, & per pravas cogitationes diffluit, toties Deum offendit. Cor meum, cor vanum, vagum, & instabile: dum suo ducitur arbitrio, & divino caret consilio, in seipso non potest consistere, sed omni mobili mobilius per infinita distrahitur, & hac atque illac per innumera discurret. Et dum per diversa requiem quærit, non invenit, sed in labore miserum, à requie vacuum manet. Sibi non concordat, à se dissonat, à se resilit, voluntates alternat, consilia mutat, ædificat nova, destruit vetera, destructa reædificat, eadem iterum atque iterum, alio & alio modo mutat & ordinat; quia vult & non vult, & nunquam in eodem statu permanet. Sicut enim molendinum velociter volvitur, & nihil respuit, sed quicquid imponitur molit, si autem nihil apponitur, seipsum consumit: sic cor meum semper est in motu, & nunquam requiescit: sed sive dormiam, sive vigilem, somniat & cogitat, quicquid ei occurrit. Et sicut molendinum arena, si imponatur, exterminat, pix inquinat, palea occupat: sic

cor